

پردیس تئاتر شهزاد این روزها میزبان ۱۵ نمایش در ژانرهای مختلف است. پردیس تئاتر شهزاد و بوتیک تئاتر ایران به‌عنوان دو مجموعه به هم پیوسته نمایشی از این هفته میزبان اجراهای مختلف است، ۱۲ نمایش در سالن‌های ۱، ۲ و ۳ شهزاد به روی صحنه می‌رود و یک اجرای محیطی در بوتیک تئاتر ایران و دو نمایش در سالن شماره ۴ بوتیک تئاتر ایران که به‌صورت سه سویه روی صحنه می‌رود. در این

زمستان گرم تئاتری در پردیس شهزاد

آرش شفاعی آگروه فرهنگ و هنر

خبرهایی که این روزها به‌صورت مداوم از عزم رژیم صهیونیستی برای نابودی زیرساخت‌های فرهنگی و هویتی فلسطین منتشر می‌شود، این سؤال را در ذهن تعدادی می‌کند که چرا صهیونیست‌ها در گبرودار یک جنگ نظامی گسترده و درحالی‌که هنوز مشکل اسرای خود را حل نکرده‌اند، به دنبال ازبین بردن اسناد و مدارک درباره گذشته تاریخی فلسطین هستند؟ چرا درحالی‌که سربازان شان هر روز در کمین نیروهای مقاومت هستند، باید از میان ۳۲۵ محوطه و اثر تاریخی شناسایی‌شده در غزه، بیش از ۲۰۰ محوطه باستانی را تخریب کنند یا به‌دنبال نابودکردن آثار باستانی به‌جای‌مانده از دوران هخامنشی و رومی در مناطق مختلف غزه از اردوگاه الشاطی باشند؟ هدف اصلی صهیونیست‌ها زین بردن همه آثار و مظاهر حضور تاریخی مردم فلسطین در سرزمینی است که آنان به دروغ آن را سرزمین موعود خود می‌دانند. یک جنگ شناختی گسترده در فلسطین به‌راه افتاده و رژیم اشغالگر به دنبال آن است که هم‌زمان با ازبین بردن نیروهای انسانی و تخریب فضاهای زیست شهری، هویت فلسطینی را در زیر آوارهای شهر غزه مدفون کند.

تخلیث باوری مغولی

شاید این شیوه، همگان را به یاد هجوم تخریب‌گر و خونی مغولان در قرن دوازدهم میلادی بیندازد که پس از فرونشستن غبار سم اسب‌های شان، چیزی از فرهنگ، زبان و تاریخ سرزمین‌هایی که به آن لشکر کشیده بودند نماند. هجوم وحشیانه آنان به ایران چنان اثر ویرانگری داشت که مرکز اصلی فرهنگ و زبان فارسی و تمدن ایرانی یعنی خراسان در دوران پس از مغول تا چند قرن از تکاپو باز ایستاد و فارسی‌زبانان در دیگر مناطق ایران تاریخی، پرچم فرهنگ و تمدن فارسی را بر دوش گرفتند. اما اگر به گذشته‌ها باگردیم و تاریخ را مرور کنیم، درمی‌یابیم مغولان در این تخریب‌گری که باعث زخم‌هایی جدی و جبران‌ناپذیر بر گنجینه زبان و فرهنگ ما شد، خود درس‌آمخته مکتب یهودیان تندرستی بودند؛ که پدرخوانده‌های تاریخی صهیونیسم محسوب می‌شوند. دین رایج در میان مغولان در زمان تهاجم چنگیز، شمن باوری بود که مجموعه‌ای از اعتقادات خرافی و عرفان‌های شرقی در بود، بیروان این دین به وجود چندین خدایک، بیشت ویک عالم اموات و ارتباط میان آنان باور داشتند. نماد رایج در ادبیات مغول، قانون سه است. رویدادهایی که برای داشتن اهمیت مذهبی در نظر گرفته شده‌است در گروه‌های سه‌نفره ثبت می‌شود. در باور آنها سه قلمرو جهان زیرین، قلمرو زنده و بهشت ابدی وجود دارد که در بهشت ابدی به عالم اموات، ۹ قلمرو وجود دارد. هدف شمن هارسیدن به قلمروی نهم، بهشت ابدی است.

برش

جنگ تمدنی به درازای تاریخ

آنجابن که گنیمیم نفوذ بخش افراطی، نژادپرست و قوم‌گرای یهودی که با یهودیان کلیمی و مؤمن به دین موسی (ع) تفاوتی بنیادین دارند، در ساختارهای فرهنگی و اجتماعی ملت‌های با سابقه تمدنی، ریشه‌های دیرینه دارد و محدود به جهان معاصر نیست. آنان هرگاه زمینه‌ای هرچند اندک برای نفوذ پیدا کرده‌اند از همه ابزارها برای این کار بهره برده و شمن به دست گرفتن اداره جوامع، سعی کرده‌اند تاریخ و تمدن ملت‌های مختلف را با کوشش منحرف

دوره آثاری از بهرام بیضایی (آرش و اژدهاک)، محمد رحمانیان و منتخب فستیوال مکتب تهران با هدایت جلال تهرانی روی صحنه می‌رود. همچنین دو نمایش «هوس کشتن روی نوک زبان» و «دیوارها» با ترجمه فاطمه مدنی که برای نخستین بار در ایران اجرا می‌شود روی صحنه می‌رود. سه نمایش موزیکال «شل بمل»، «رستاخیز عشق» و «ساز مخالف» نیز میزبان علاقه‌مندان این گونه اجرایی خواهد بود. همچنین

برای اولین بار در ایران نمایشنامه هوس کشتن روی نوک زبان اثری از نویسنده فرانسوی، ژویه دورنژو روی صحنه می‌آید. این نمایشنامه سال ۱۳۹۸ به قلم «زیبا خادم حقیقت» در نشر نیماژ ترجمه شده و شاخصه بارز آن زبان طنز و خشونت کلامی در دیالوگ‌های آن است. نویسنده می‌کوشد افراد تنهایی را که با یاس و نومیدی در تلاش هستند به فرصت‌های زمان حال خود روح بدهند را به نمایش بگذارد. / جام جم

چرا رژیم اشغالگر، از انهدام آثار تاریخی و هویتی فلسطین دست بر نمی‌دارد؟

از سفارش به مغول تا تخریب مستقیم

ویرانه‌های کلیسای تاریخی سنت یوحنا قریوس که به دست صهیونیست‌ها در غزه تخریب شد

نویسندگان و شاعران یهودی در این دوران آزادی عمل بسیاری به‌دست آوردند و توانستند ادبیات ایدئولوژیک خود را به زبان فارسی خلق و منتشر کنند.

تکرار نسل‌کشی

نفوذ یهودیان در دربار باعث شد در بسیاری از شهرها یهودیان علیه مسلمانان سر به شورش بردارند و ازجمله یهودیان بین‌النهرین دست به شورش و چپاول در شهرهای این منطقه زدند. سعدالدوله نفوذ فراوانی بر شاه داشت و به‌واسطه این نفوذ کلام، مدام او را وسوسه می‌کرد که بر مسلمانان سخت بگیرد و ارغون هم که همچنان به دین خرافی اجدادش پایبند بود، هرچه در گوشش می‌خواندند، انجام می‌داد.

هدف: تخریب مکه

این وسوسه‌ها تا جایی پیش‌رفت که وزیر یهودی دربار، ایلیخان از تخریب‌کردن که ادعای پیغمبری کند و به‌واسطه این‌که فرستاده خداست، مکه و مدینه را تخریب نماید. نویسندگان بسیاری شهادت داده‌اند که سعدالدوله بارها بر پیامبری شاه مغول و این‌که او فرستاده خداوند روی زمین است، شهادت داده‌بود. سعدالدوله‌رگ خواب شاه مغول را که در آن زمان درگیر بیماری و مشکلات ناشی از پیری و عیاشی هم بود، فهمیده و می‌خواست تا ارغون شاه زنده است، از همین فرصت استفاده کند و کار ناتمام یهودیان برای نابودی همه مظاهر تمدن اسلامی به‌خصوص حرمین شریفین را به پایان برساند که البته

اولجایتو مسلمان شد به تخت نشست یعنی در حدود ۶۰ سالگی دینش را عوض کرد.

خیانت به تاریخ‌نویسی

او نویسنده‌ای قابل بود و در آثارش دلبستگی‌اش به یهودیت را می‌توان به‌صورت روشن دید. برای مثال در جامع‌التواریخ وقتی به تاریخ بنی‌اسرائیل می‌رسد، چنان قلم‌فرسایی می‌کند که تا پیش از او هیچ اثری به زبان فارسی به این جامعیت درباره تاریخ یهود نداشته‌ایم. خواجه رشیدالدین گرچه در طول دوران وزارت، منشأ آثار و خدعمانی شد اما همچنان به اصل یهودی خود وفادار بود و البته دست او در این دوران به خون مسلمانان زیادی هم آغشته شد. او در زمانی به وزارت رسید که دیگر چیز چندانی از تاریخ و فرهنگ ایرانی نمانده بود و او به‌عنوان یک روشنفکر و سیاستمدار مقتدر، سعی کرد ادبیات یهودی را به شکلی غیرقابل حذف وارد ادبیات فارسی کند. او سرانجام جانش را هم بر سر رقابت‌های سیاسی و تلاش برای کوتاه‌کردن دست مسلمانان از حکومت گذاشت و نتوانست همه ایده‌هایش را اجرایی کند.

مغول – صهیون در روزگار ما

رابطه میان یهود و مغولان حتی بعد از میان رفتن حکومت مغولان پایان نگرفت. به‌خصوص بعد از این‌که در قرن نوزدهم، ارتباط تجاری میان سیبری و مغولستان سهل‌تر شد، بازرگانان یهودی روس، وارد سرزمین‌های مغول‌ها شدند و همین امر به ورود برخی خانواده‌های یهودی به مغولستان منجر شد. بعد از پیروزی انقلاب بلشویکی روسیه که انقلابیون، یهودتباران نژادار روس را تحت فشار قرار داده بودند بسیاری از این یهودیان، راه مغولستان را در پیش گرفتند و چون ثروتمند هم بودند، توانستند در این سرزمین به موقعیت بالایی هم دست یابند و در سطح اشراف این کشور قرار گیرند.

بعد از آن بود که در برخی مناطق مغولستان، دهکده‌هایی از ساکنان یهودی روس تشکیل شد و بعدها با تشکیل دولت جعلی اسرائیل بسیاری از آنان، از مغولستان که خود به کشوری کمونیستی تبدیل شده بود، گریختند و به سرزمین‌های اشغالی وارد شدند.

بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، شاهد افزایش شهروندان یهودی مغول برای مهاجرت به

اسرائیل بودیم و رابطه میان این رژیم و مغولستان گرم و میان دو کشور توافق نامه ویزا برقرار شد، به‌گونه‌ای که هرسال با گرم شدن هوا در تابستان، گروه‌های زیادی از گردشگران از سرزمین‌های اشغالی به مغولستان می‌روند و این رابطه تا جایی پیش رفته است که در سال ۲۰۰۳، سازمان به نام همکاری مغول و یهودی تأسیس شد تا پیوندهای تاریخی میان این دو قوم مسلمان‌کش همچنان حفظ شود.

هروی، لامعی گرگانی و... از میان رفته و آنچه به جای مانده در ذهن و زبان مردم جاری بوده است. اما این جنگ تمدنی، از دوران مغول شروع نشده و به این دوران نیز محدود نمانده است. قبل از آنها هم هرچا زمینه برای ورود و نفوذ یهودیان قومیت‌گرا که پدران صهیونیست‌های امروزی بوده‌اند، فراهم بوده؛ آنها سعی در تخریب و معو کردن آثار و نشانه‌های تمدنی و جاندانختن روایت‌های برساخته خود از تاریخ کرده‌اند به گونه‌ای که بد پای این نفوذ مغرب را در دوران خلافت خلفای راشدین در صدر اسلام و حتی دوران پس از حمله اسکندر می‌توان دید به عبارت دیگر این گروه، هم با آثار تمدن و فرهنگ اسلامی دشمنی داشتند و هم فرهنگ و تمدن ایرانی.

کرنا‌ی بختیاری؛ اولین اجرای جشنواره موسیقی نواحی

اجراهای مرحله ملی شانزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران، با یاد شهدای حادثه تروریستی کرمان در تالار رودکی آغاز شد، «لالایی» موسیقی قشقایی و کرنا نوازی استاد حسینعلی سعادت‌ی راد آغازگر این رویداد بود. حسینعلی سعادت‌ی راد که اجرای نخست جشنواره را با نوازندگی کرنا به همراه نقاره‌نوازی مهدی سعادت‌ی راد، به‌عهده داشت درباره اجرایش در جشنواره گفت: در این برنامه لالایی را برای هموطنانم در کرمان که به مقام شهادت رسیدند، اجرا کردم. عکسی که می‌بینید از این اجرا در شب نخست جشنواره است و تالار رودکی امشب نیز از ساعت ۱۸ میزبان اجرای صحنه‌ای هنرمندان موسیقی نواحی ایران در چهار بخش است.

فرهنگ

دوشنبه ۱۸ دی ۱۴۰۲ ۱۴۲ شماره ۶۶۷۷

گزارش

در نشست نقد و بررسی کتاب «به امید دیدار» عنوان شد

کتاب درباره پیامبر(ص) در کشور بسیار کم است

نشست نقد و بررسی رمان «به امید دیدار» با محوریت حضرت فاطمه(س) در فروشگاه کتاب انتشارات به نشر در تهران برگزار شد. در این نشست مریم شریف‌رضویان (نویسنده کتاب)، سعید طاووسی‌مسرور، کامران پارسی‌نژاد و احمد شاکری از کارشناسان و منتقدان ادبی حضور داشتند. شریف رضویان با بیان این‌که نگارش اثر بیش از دو سال طول کشید، اظهار کرد: من سعی کردم با بهره‌گیری از تمام تجربیات نویسندگی، داستان را به‌گونه ماجراجهور بنویسم. ابتدا اصرار داشتم شخصیت اصلی را حضرت زهرا(س) قرار دهم اما از آنجایی‌که از حضرت زهرا(س) قبل از رحلت پیامبر، روایات تاریخی و نقل قول مستند نداریم که بتوان به‌صورت داستان درآورد و حتی از زندگی شخصی ایشان نیز اطلاعات مستند نداریم از این امر منصرف شدم. بنابراین شخصیت اصلی را فرد دیگری قرار دادم که شاهد زندگی حضرت باشد و از آن طریق روایت‌هایی که تاریخ نقل شده از زبان این شخصیت بیان شود. کامران پارسی‌نژاد، کارشناس و منتقد ادبی که کار نظارت ادبی کتاب به امید دیدار را بر عهده داشته، در این نشست گفت: در این اثر، مخاطب بخش زنده‌ای از تاریخ را می‌تواند ببیند. فضای زیانگی و لطافت کلام راوی تناسب زیادی با حضرت زهرا(س) دارد. وجود و ساحت حضرت محور اصلی داستان است. تمام چینش‌ها، فضا‌سازی‌ها و محیط حجاز به خوبی توصیف شده‌است. اثر کاملاً رمان است و زندگی‌نامه داستانی نیست. رمان تاریخی است که جنبه‌های مطالعاتی بسیاری در رشته‌های علوم انسانی دارد.

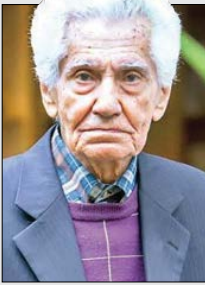
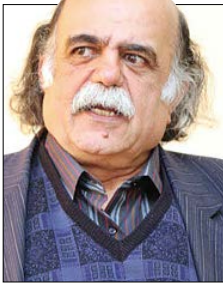
دکتر سعید طاووسی‌مسرور، نویسنده و پژوهشگر حوزه تاریخ اسلام و تشیع نیز گفت: آن‌طور که سنجگیری در پژوهش تاریخی اعمال می‌شود، قطعا در نگارش آثار داستانی اعمال نمی‌شود؛ چون اینها دو ساحت متفاوت است اما باید روایت اثر در چارچوب‌های کلی و قالب جزئیات منطبق بر تاریخ باشد و در جاهایی که تاریخ ساکت است، خیال‌پردازی درست و زیبا انجام داده شود و از روایاتی استفاده کند که صحت تاریخی دارد و اشکالی ایجاد نمی‌کند. عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی با اشاره به این‌که آثاری در باب حضرت رسول اکرم(ص) در کشور بسیار کم است، اظهار کرد: پیامبر اکرم(ص) در کشور ما غریب است و اثری در مورد ایشان کم نوشته می‌شود. کتاب به امید دیدار در دوره زندگی رسول... (ص) روایت می‌شود، گرچه داستان زندگی حضرت زهرا(س) است. جاهلیت و اسلام را با یکدیگر مقایسه کرده‌است؛ زیست جامعه مدینه را در کنار زیست جاهلیت به تصویر کشیده و شعار نداده بلکه خواننده با خوانش اثر متوجه تحول آن دوره زمانی می‌شود. فضا و فرهنگ جاهلی بلکه زیست جاهلی را تصویر کرده و نویسنده در آن فضا، اسلام، انصار و... را به خوبی روایت می‌کند. احمد شاکری، نویسنده و منتقد ادبی نیز در این نشست گفت: در نگارش آثار رمان تاریخی به‌خصوص رمان زندگی ائمه معصومین(ع)، ممنوعیت‌ها و محدودیت‌هایی وجود دارد که تنها محدودیتی تاریخی نیست بلکه محدودیت کلامی، فقهی و اخلاقی داریم که مطالعه در رشته‌های مضاعف بر ادبیات را می‌طلبد که باید بگوییم در این زمینه کم‌کار کردیم و خیلی ضعیف هستیم. نقطه‌ضعفی که در آثار داستانی داریم، لزوماً مربوط به شخصیت‌های قدسی نیست و درخصوص شخصیت‌های منفی هم این ضعف را داریم. ما در شناساندن شخصیت منفی هم خیلی باید کار کنیم. در این زمینه قوت و قدرت کافی نداریم.

برگزاری نکوداشت میرجلال‌الدین گزازی

نکوداشت میرجلال‌الدین گزازی، استاد زبان و ادبیات فارسی و شاهنامه‌شناس، فردا از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در تالار اجتماعات شهید مطهری (ره) انجمن آثار و مفاخر فرهنگی برگزار می‌شود. بنا بر اعلام، در این رویداد جمعی از استادان و صاحب‌نظران حوزه زبان و ادب فارسی درباره جایگاه و نقش تأثیرگذار

استاد میرجلال‌الدین گزازی در سپهر فرهنگی وادی ایران سخنران خواهند کرد. از آثار این شاهنامه‌شناس می‌توان کتاب‌های؛ از گونهای دیگر (شاهنامه‌شناسی)، در دریای دری (تاریخ شعر فارسی)، رخسار صبح (اخاقانی‌شناسی)، زیباشناسی سخن پارسی، بیکران سبز (دفتر شعر)، مان‌های راز (شاهنامه‌شناسی)، رویا، حماسه، اسطوره (شاهنامه‌شناسی)، دیر معان، پارسا و ترسا (عطارشناسی)، پرتیان پندار (اجستارهایی در ادب و فرهنگ و سراچه آوارنگ را نام برد. این پژوهشگر برنده نهمین دوره جایزه کتاب سال ایران برای ترجمه‌کتاب «انه‌اید» نوشته ویرژیل حماسه‌سرای یونانی شد. او به‌عنوان چهره ماندگار فرهنگ و ادب ایران در پنجمین همایش آن در سال ۱۳۸۴ شناخته شد و جایزه نخستین پژوهش‌های بنیادین در جشنواره بین‌المللی خوارزمی برای نگارش کتاب «نامه باستان» را در بهمن ۱۳۸۳ کسب کرد. / جام جم

احمد سمیعی گیلانی است. وی در برنامه تجربه زیسته یک ویراستار که از تلویزیون اینترنتی کتاب پخش شد، گفت: ویرایش و ویراستاری حرفه‌ای جدید است و تقریباً از اواخر دهه ۱۳۳۰ به شکلی که امروز مطرح است، ایجاد شد. اولین نمونه‌های ویرایش را در سال ۱۳۲۷ در متن‌های ابوالحسن نجفی پیدا کردیم. واژه «ویراستار» از اواخر دهه ۵۰ متداول شد و قبل از آن به ویراستاران؛ ادیتور می‌گفتند. حرفه ویرایش و ویراستاری بعد از انقلاب با گرفت و طلاء به دار آن مرکز نشر دانشگاهی بود. هنوز هم قاعده‌ای برای وجود ویراستار و درج اسم او نداریم. جلسه‌ای با کتابخانه ملی برای درج نام ویراستار در فیچر برگزار شده که امیدواریم به‌زودی محقق شود. گردش مالی در صنعت نشر پایین است و ناشر تلاش می‌کند هزینه را پایین بیاورد و متأسفانه اولین کار، حذف ویراستار است. / جام جم